

21.05.2012
J7011

ИЗВЕШТАЈ КОМИСИЈЕ ЗА ИЗБОР ДР ДИЈАНЕ ПЛУТ У ЗВАЊЕ ВИШИ НАУЧНИ САРАДНИК

На предлог Кадровске комисије Филозофског факултета у Београду, Наставно-научно веће Филозофског факултета донело је, на седници одржаној у марту 2012. године, одлуку да се покрене поступак за избор научног сарадника Института за психологију, др Дијане Плут у звање ВИШИ НАУЧНИ САРАДНИК. Наставно-научно веће је на истој седници формирало комисију за припрему извештаја о кандидаткињи. Комисија је Извештај сачинила према критеријумима изложеним у *Правилнику о поступку и начину вредновања и квантитативном исказивању научно-истраживачких резултата истраживача*, објављеном у Службеном гласнику РС, број 38, из 2008. године.

Комисија је прегледала конкурсну документацију, анализирала професионалну делатност кандидаткиње као и њене научне и стручне радове. На основу тога, комисија подноси следећи извештај као и предлог који из те анализе следи.

Основни подаци о биографији и професионалном развоју др Дијане Плу

Дијана Плут рођена је 01.09.1954. године у Љубљани, основну школу завршила је у Пули, гимназију у Београду (Девета београдска г.), а дипломирала је 1982. године на Филозофском факултету у Београду (група за школску психологију-педагогију) са просечном оценом 9.68.

Постдипломске студије (1982-1991) завршила је на Филозофском факултету у Београду, смер Развојна психологија. Магистарски рад "Социјализацијски обрасци основношколских уџбеника" одбранила је 1991. г (ментор проф. др Иван Ивић).

Докторирала је 2000. г. на Филозофском факултету у Београду (Одељење за психологију) са темом "Претпоставке за једну психолошко-педагошку теорију уџбеника" код ментора проф. др Ивана Ивића.

Од 1982. године до данас Д. Плут је запослена на Институту за психологију Филозофског факултета у Београду. У звање истраживача сарадника изабрана је 1996. г. а 2002. г. је први пут изабрана у звање научног сарадника. У исто звање је реизабрана 2007. године.

У марту 2012. г. Филозофски факултет је покренуо процедуру за избор Д. Плу у више звање.

Научна продукција

Од првог избора у звање научни сарадник (2002. г.) Д. Плут је објавила 3 монографије, 27 радова у часописима, а штампано је (у целини и у изводима) и 25 излагања на страним и домаћим конференцијама. По појединим категоријама публикација, продукција Д. Плу изгледа овако: 2 рада у тематском зборнику међународног значаја (М14), 1 рад у међународном часопису (М23), 6 радова у часописима међународног значаја верификовани посебном одлуком (М24), 5 радова у

зборницима са међународних научних скупова (M34), 1 истакнута монографију националног значаја (M41), 2 монографије националног значаја (M42), 8 радова у зборницима водећег националног значаја (M44), 1 рад у зборнику националног значаја (M45), 1 рад у часопису националног значаја (M52), 1 рад у научном часопису (M53), 2 саопштења са скупова националног значаја штампана у целини (M63) и 25 штампаних саопштења (у изводима) са националних скупова. По квантитету продукције Д. Плут несумњиво задовољава све критеријуме које поставља правилник Министарства просвете и науке за избор у випе звање. Ово је богата и разноврсна научна продукција.

Детаљнија анализа ове обимне продукције показује да се Д.Плут интересује за неколико тема, пре свега из области Психологије образовања, и да остаје заинтересована за теме којима се бави у дужим временским интервалима. Могли бисмо издвојити следеће области у којима је објављивала: истраживања уџбеника, истраживање виших когнитивних процеса (критичко мишљење), истраживање утицаја друштвене кризе на образовање, вредновање у образовању, истраживање вршњачког насиља, истраживање слободног времена младих. У наставку ћемо приказати продукцију Д. Плут према овако организованим областима.

Сви радови које овде анализирамо, наведени су у *Библиографији радова* коју је Д. Плут приложила (прилог 1).

Анализа радова који су објављени после избора у садашње звање

Истраживање уџбеника

Монографија Уџбеник као културно-потпорно средство је, у периоду који анализирамо, најважнија књига Д. Плут. У овој књизи Д.Плут је сумирала резултате како свог личног рада тако и рада колега из тима Института за психологију који се, више од деценије, баве истраживањима уџбеника. Централни проблем којим се ова група бавила је улога коју уџбеник има у развоју виших облика мишљења и у успостављању друштвено пожељних социјализацијских модела. У овој монографији Д. Плут детаљно операционализује, до тада мало разрађен, концепт *културно потпорно средство* који је преузет из теорије Виготског (овакав превод често коришћене синтагме *cultural tool* предложила је Д. Плут). У теоријском делу студије приказана је анализа досадашњих знања из различитих области психологије која су релевантна за објашњење начина на који писани текст утиче на конструкцију нових и одржавање већ успостављених способности (те области су: развојна когнитивна и социјална психологија, али и дисциплине које бисмо кратко могли назвати истраживањима културе). Посебност овог дела рада је што даје селективан и критички преглед знања и што повезује, до тада неповезане, чињенице из различитих области. На тај начин Д. Плут је припремила основне елементе за једну могућу психолошко-педагошку теорију уџбеника чије основе је и приказала у раду. Везе које ауторка прави са другим граничним дисциплинама: теоријом културе (посебно Gertsz-овом теоријом), критичком педагогијом и социологијом (Apple, Bernstein, Bourdieu, Gramsci, McLuhan i dr.), унеле су нову перспективу у истраживања уџбеника. Из те перспективе, уџбеник се посматра као средство за преношење културне поруке и то не било какве поруке већ оне коју шаље најутицајнија културна група. Захваљујући оваквим повезивањима књига излази изван оквира који

традиционално „припадају“ психологији јер се процес образовања анализира и тумачи као моћно средство за културну саморепродукцију друштва. Д.Плут се у књизи бави механизмима тог деловања. У завршним поглављима књиге дати су бројни примери добрих решења за разраду тема које програми захтевају са исцрпним психолошким објашњењима зашто су та решења добра. Овај део књиге представља илустрацију свих раније разматраних принципа доброг учења. Књига има 390 страница и представља референтну књигу за све ауторе који су се последњих неколико година бавили уџбеницима. Према Српском цитатном индексу цитирана је у 25 чланака. Податке за цитираност у монографијама, нажалост, немамо. Књига *Уџбеник као културно-потпорни систем* била је у најужем избору за награду Бора Стевановић, 2003 године).

Теоријске анализе о уџбенику као жанру конкретно су разрађене у тематском зборнику *Квалитет уџбеника за млађи школски узраст*. У својству уреднице, Д. Плут је окупила тим стручњака из неколико дисциплина (психолози, педагози, математичари, стручњаци за српски језик, хемичари, биолози, лингвисти) са задатком да према критеријумима изведеним из разумевања функције уџбеника, оцене квалитет уџбеника за ниже разреде основне школе. У узорак су ушли уџбеници који су били у употреби школске 2005/2006. године. За потребе овог истраживања сачињена је листа критеријума за оцену квалитета уџбеника и показано је како су ови критеријуми утемељени у фундаменталним знањима из психологије учења. Д. Плут је у овом пројекту учествовала као иницијатор, коаутор уводног прегледног текста о критеријумима квалитета и коаутор текста о специфичним критеријумима квалитета за читанке (општи критеријуми развијају се у појединим текстовима према потребама специфичних наука).

Д. Плут је, поводом публикација које смо приказали, иницирала сусрете аутора појединих текстова из зборника са ауторима и уредницима анализираних уџбеника. Неки од ових разговора помогли су да се анализирани уџбеници поправе.

Истраживање критичког мишљења

Колективна монографија *Култура критичког мишљења: теоријско заснивање и импликације за наставу* дело је десеточланог ауторског тима који је од 1999. године радио на развијању процедура за подршку критичком мишљењу у редовној настави. Поједина поглавља ове монографије нису ауторизована јер је ово дело резултат правог тимског рада. Специфичан допринос Д. Плут јесте да је 1999. године покренула овај пројекат и окупила тим који је водила до 2003. године. Овај ауторски тим је развио оригиналну концепцију критичког мишљења, описане су дефинишуће карактеристике те сложене способности, листа и структура елемената који чине критичко мишљење, место које ова компетенција заузима у мрежи сродних појмова (мишљење уопште, логичко мишљење, метакогниција, вредности, когнитивне емоције и сл.) као и механизми и процедуре којима је у настави могуће подржати развој ове способности. Ауторке се баве и темељним питањима о улози конкретних садржаја у формирању способности, као и питањем да ли због значајне улоге садржаја у конструкцији способности за критичко мишљење можемо говорити о кедној, генералној, способности критичког мишљења или о више посебних способности. Став овог тима је да се природа критичког мишљења веома разликује од области до области што говори о великом утицају садржаја на формирање и ове и

других виших форми мишљења. Студија се детаљно бави и манифестацијама критичког мишљења, односно, продуктима у којима можемо препознати како се компетенција испољава. У духу ових анализа ауторски тим се бавио и критеријумима за препознавање стварне од лажне критичке продукције у формалном образовању. Један од важних резултата рада ове групе је обука више од 50 средњошколских професора за дизајнирање часова критичког мишљења као и за вођење обука за подршку критичком мишљењу у редовној настави.

Истраживање утицаја друштвене кризе на образовање

У тематском зборнику: Образовање деце у ратом и кризом измењеном окружењу, развијен је еколошки осетљив приступ истраживању образовних проблема деце у време транзиције и, посебно, у срединама које су погођене (опустошене) ратом. Полазиште ове студије су теорија Виготског и, њој блиска, Бронфенбренерова еколошка теорија. Централне теме свих текстова из ове студије односе се на опис тешкоћа које деца имају у процесу образовања и механизме помоћу којих превладавају (или покушавају да превладају) те тешкоће. Посебно детаљно су описани мезосистеми: школа и породица. Д.Плут је, у уводном (коауторском) тексту, описала темељне теоријске претпоставке једног еколошки осетљивог истраживачког дизајна (који се у овој студији конкретно и успешно примењује). Она је и аутор текста о специфичним тешкоћама с којима су у образовном систему бориле избеглице из Хрватске, као и завршне студије у којој су прегледно приказани сви проблеми до којих је ауторски тим дошао из угла појединих учесника у образовном процесу. Ова студија је рашомонска прича испричана гласовима различитих учесника у образовном систему, а и драгоцен документ о времену кризе у коме смо живели деведесетих година и последицама те кризе на образовање. Д. Плут је руководила тимом који је извео ово истраживање и, један је од уредника зборника у коме су приказани резултати.

Вредновање у образовању

Вредновањем у образовању Д.Плут се бави на различите начине од 1982.године до данас. Приказаћемо само радове који су публиковани после 2002.године.

У колективној монографији Национално тестирање образовних постигнућа ученика трећег разреда основне школе Д.Плут је, као члан четворочланог ауторског тима, учествовала у конципирању новог начина праћења образовних постигнућа ученика (осмишљавање нове генерације тестова, операционализација знања и умења и нивоа постигнућа који се испитују, као и примена новог начина статистичке обраде података - Item response theory). У студији, о којој овде говоримо, приказан је нови модел тестирања, као и могућности и импликације које овакав приступ има за креирање образовне политике. Анализе које су изведене у овој студији показују да постоје огромне регионалне разлике у постигнућима ученика Србије. Важан налаз је и то да на образовни процес и на образовне исходе најснажније утичу локални чиниоци, личне формуле наставника и утицај породице (није видљив систематски хармонизујући утицај образовне политике на систем).

Значај ове студије је у томе што су иза ње уследиле друге, сличне евалуативне студије образовног система и што се око ових пројеката окупио велики

интердисциплинарни тим стручњака. Д.Плут је активно и ауторски учествовала не само у првом истраживању већ и касније, као стручни консултант, у пројекту израде образовних стандарда стандарда за ниже разреде основног образовања, за више разреде основног образовања и, у ове године, за средње образовање. Смисао овог ангажмана је успостављање екстерног система контроле квалитета у образовању који би се редовно примењивао. Такав систем се утемељује на образовним стандардима који се конструишу у сложенем процесу договарања значајних учесника у образовном процесу и који су операционализовани кроз сасвим конкретна знања и умења ученика. Из овог ангажмана проистекли су бројни стручни радови али и неколико научних радова у којима се Д. Плут (у интердисциплинарном тиму са Ј. Московљевић Поповић и А. Пејић) бави концепцијским проблемима у вези са развијањем стандарда из области Разумевања прочитаног.

Истраживања школског насиља

Проблемска линија којом се Д.Плут, такође континуирано, бави низ година (од 2004) је истраживање школског насиља и развој и евалуација програма за превенцију и сузбијање насиља у школама. За ову врсту проблема Д. Плут је показала интересовање још 90-тих година када је у оквиру невладине организације МОСТ активно учествовала у конципирању програма подршке ненасилној комуникацији (видети библиографију радова до 2002) и то интересовање траје још и данас.

У току 2006. и 2007.године Д.Плут је, заједно са Д. Попадићем, објавила два текста о насиљу у часописима међународног значаја (М24), један текст у тематском зборнику водећег националног значаја и два у зборнику са научног скупа (штампана у целини). Исти коауторски тим објавио је 2007. године монографију националног значаја о насиљу у домовима за децу без родитељског старања (*У лавиринту насиља*). У припреми је обимна монографија у којој ће бити публиковани подаци прикупљени на узорку 96.316 ученика (од 3. до 8. разреда) и 13.050 одраслих запослених у основним школама Србије.

У публикацијама које су до сада објављене, Д. Плут, у сарадњи са Д. Попадићем, објављује податке о насиљу који су прикупљени од 2006. године до 2010. Ради се о једном од најобимнијих истраживања извршених у нашој земљи. Овај велики подухват изводи Институт за психологију у сарадњи са УНИЦЕФом. Централно питање којим се аутори баве у објављеним радовима је питање инциденције различитих облика насилног понашања у нашим школама. Аутори износе забрињавајуће податке о 25,4% ученика који су изложени насиљу вршњака. Подаци показују да је половина ученика укључена у круг насиља било као жртве било као насилници. Насиље одраслих у школама је и даље недопустиво распрострањено: 24,4% старијих ученика је рекло да су у претходна три месеца доживели да их наставник вређа, 14,5% да их је наставник ударио; 9,1% да им је наставник претио и 8,8% да их је малтретирао неко други од запослених у школи. У овим студијама изведене су и различите анализе насилног понашања: према полу, узрасту, региону у коме се школа налази, статусу школе, величини школе, опремљености итд.

Други значајан проблем којим се Плут (у сарадњи са Попадићем) бави тиче се начина реаговања на насиље. Према теоријском полазишту овог ауторског тима начини реаговања на насиље имају снажан повратни утицај на учесталост и облике испољавања насилног понашања. У раду који се бави овом темом (*Реаговање деце и*

одраслих на школско насиље) дискутовани су методолошки проблеми у вези са истраживањем облика реаговања на насилно понашање и заступљеност појединих начина реаговања. Подаци сведоче о неадекватном реаговању наставника на насиље.

Један од најинтригантнијих налаза до којег су аутори дошли је да постоје велике разлике у угрожености појединих школа насилним понашањем ученика и наставника. Разлике између школа у изложености ученика вршњачком насиљу крећу се у опсегу од 14% до 47% (према критеријуму који узима у обзир учестало малтретирање). То је отворило тему о значају тзв. етоса школе, односно, укупне школске климе која може да подржава или не подржава насилно понашање. То је отворило ново, веома интригантно питање: шта су компоненте етоса школе и како је могуће испитати квалитет школске климе.

Истраживање школског насиља отворило је питање превенције и сузбијања таквог понашања у школама. Д.Плут је укључена у више радних тела и комисија које се баве овим питањима у Министарству просвете и науке. Теоријска знања о насиљу и емпиријски подаци о насилном понашању употребљени су у формулисању акционог плана за борбу против насиља и за конструкцију система индикатора који би омогућили да се на националном плану прати ситуација у школама. Подаци који буду тако прикупљени похрањиваће се у јединственом информационом систему који прати стање у образовању.

На иницијативу Save the Children UK, 2007.г. је изведено истраживање насиља у домовима за децу без родитељског старања. Резултати овог истраживања објављени су у монографији У лавиринту насиља. Према подацима овог истраживања 97% деце из домова искусило је неки облик насиља током живота у дому. озбиљно физичко насиље доживело је 89% деце. Нека деца из домова доживела су и веома тешке облике насиља (присилно диловање дроге, тешке повреде, крађе, изнуђивања, сексуално насиље и сл.). Најугроженија група су деца са инвалидитетом која живе у домском смештају (сви су малтретирани и то на више начина). Показало се да и у домовима (као и у школама) има запослених који користе насиље као средство за дисциплиновање деце (свако четврто дете је имао такво искуство са запосленима). Као и у истраживању школског насиља, аутори су дошли до интригантног резултата да постоје велике разлике у атмосфери појединих домова и у квалитету живота који деца воде у њима.

Истраживања насиља, у којима је Д. Плут имала увек активан ауторски статус, значајна су и на плану теоријских анализа насиља и у истраживачком смислу, јер су прикупљени значајни подаци о школском насиљу, и на практичном плану, јер су резултати теоријских анализа и истраживања послужили као ослонац за низ акционих планова и мера које делују у правцу превенције насиља. Овакав професионални ангажман истраживача, добар је пример како наука може помоћи у решавању горућих друштвених проблема.

Истраживања слободног времена младих

У току процеса израде стратегије за младе Министарство за спорт и омладину подржало је неколико истраживања везаних за проблеме младих у Србији. Д.Плут је учествовала, у оквиру тима формираног при Институту за психологију, у истраживању слободног времена младих. У оквиру овог пројекта испитани су ученици из различитих типова средњих школа и са територије која покрива девет

региона Србије. Особеност методолошког приступа ове групе истраживача је да су подаци о слободном времену младих прикупљени кроз анализу тзв. *буџета времена* младих. Испитаници су имали задатак да реконструишу два своја типична дана (један радни дан и један дан викенда) наводећи (са прецизношћу од пола сата) шта су тачно радили од тренутка када су се пробудили до заспивања. Ово је други пут да се у нашој средини примењује ова метода (први пут је примењена у истраживању Плут и Вулетић, 1980). Резултати истраживања свакодневнице младих објављени су у три чланка у часописима међународног значаја (M24) и у једном чланку објављеном у међународном часопису (M23).

У тексту Обрасци понашања младих током слободног времена идентификовано је пет образаца понашања младих током слободног времена: академски, спортски, везан за лаку забаву, везан за изласке и везан за музику и компјутере. У тексту Психосоцијални контекст опијања средњошколаца описана је инцидентација опијања младих и фактори са којима је повезана склоност младих ка опијању. Према сопственом признању, више од два пута се опило 58% средњошколаца док се према проценама вршњака опија најмање 42% ученика. Анализе су показале да ученици који се више опијају имају лошији однос са родитељима, али су задовољнији односом са блиским вршњацима и међу њима налазе особу на коју могу да се ослоне. У тексту Проблеми младих у Србији: одрастање у условима друштвене кризе изнесени су подаци о проблемима који највише брину младе из Србије. Показало се да млади нису оптерећени егзистенцијалним проблемима (који муче одрасле из њихове околине) већ их брине недостатак занимљивих места за изласке, досада и, парадоксално, недостатак слободног времена. Један од охрабрујућих налаза овог истраживања јесте да, супротно раширеним веровањима о конфликтној адолесценцији, изненађујуће мали број младих има озбиљнијих проблема у односу са родитељима и вршњацима.

У раду Young people's leisure time: gender differences, предмет истраживања су биле полне разлике у начину на који млади проводе слободно време. Ово је мало истраживана тема код нас. Утврђено је да се момци и девојке разликују по следећим активностима: учествовање у спорту, учење, коришћење компјутера, провођење времена са вршњацима у кућном дружењу, учествовање у кућним обавезама, зарађивање новца и дотеривање. Велика разлика у начину структурисања слободног времена имплицира да се средњошколци и средњошколке заправо на различите начине друже и осамостаљују и да се разликују по значају који придају образовању.

Д. Плут, заједно са М. Виденовић и Ј. Пешић, припрема опсежну монографију у којој ће бити приказане различите секундарне анализе података о животу младих у Србији. Досадашња истраживања и препоруке које су ауторке извеле из њих уграђени су у документ Стратегије за младе Републике Србије.

Цитираност

Према подацима Универзитетске библиотеке Светозар Марковић, у бази података Web of Science Д. Плут је цитирана 19 пута.

Према SCI индексу цитираност радова Д. Плут је много већа (108 цитата). На пример, само књига *Уџбеник као културно-потпорни систем*, према овој бази, цитирана је 19 пута. У прилогу 2 приложен је извештај Универзитетске библиотеке о

цитираности (2a) и листа радова у којима је цитирана књига *Уџбеник као културно-потпорни систем* према бази SCIndexs (2b).

Рад на пројектима

Д. Плут је била до сада укључена у 20 пројеката (видети листу у прилогу 3). Од 1982. године, када се запослила као истраживач, непрекидно је ангажована на фуидаменталним пројектима Министарства за науку (које је повремено мењало назив): пројекти о развоју и социјализацији деце и младих, о образовању и васпитању младих, о условима и ефектима развоја у условима социјалне транзиције. Од 2006. године је руководиала пројекта Министарства науке (*Психолошки проблеми у контексту друштвених промена* - 149 018Д) у који су била укључена 33 истраживача из области психологије. Такође је учествовала, и учествује и даље, у пројектима који се баве важним примењеним проблемима као што су вредновање ефеката основношколског образовања, анализе школских уџбеника, подршка развоју компетенција наставника, насиље у школи, психосоцијална подршка избеглицама, социјална заштита деце без родитељског старања.

Д. Плут је учествовала у неколико међународних пројеката: Democracy in education - education for democracy, 1998 -2001. (који је подржала SIDA/SAREC из Stockholma) у коме је учествовало пет земаља; пројекат Education of refugee children in the war disturbed environment, 2000-2003 (у сарадњи са UNESCO-ом); пројекат Развој школства у Србији, 2002 - 2007, који је подржала Светска банка. Са UNICEF-ом је Д. Плут реализовала три пројекта, са организацијом Save the Children два, и са Фондом за отворено друштво два.

Стручни ангажмани

Д. Плут је континуирано ангажована на различитим професионалним задацима: до 2002. године је била уредник *Психолошких монографија* (научне публикације Института за психологију), до 2001. је била члан редакције *Психологије*, од 2003.г је члан је Научног савета Института за психологију, од 2002.г. је стални стручни консултант при Заводу за вредновање квалитета образовања и васпитања (била је стручна подршка у тимовима за израду стандарда из Српског језика и Биологије за основну школу и за исте предмете консултант у изради стандарда за средење образовање). Од 1993. до 2003.г. била је стални консултант за образовну литературу и уџбенике при издавачкој кући Креативни центар, била је члан Просветног савета (2003 -2004) и члан више експертских група при Министарству просвете и спорта (до 2004), члан комисије за акредитацију програма за професионално усавршавање при Заводу за унапређивање квалитета образовања и васпитања (2005-06), део је стручног тима УНИЦЕФа за пројекат о насиљу у школама који су покренули UNICEF и Министарство за просвету и спорт, члан је програмског одбора скупа Емпиријска истраживања у психологији (2006), и председник одбора за скуп *Квалитет уџбеника* који је одржан на Филозофском факултету у Београду, члан Савета Филозофског факултета (до 2006) и члан Комисије за докторске студије Филозофског факултета (од 2007 и даље). Од 2010.г. заменик је главног уредника научног часописа националног значаја: *Психолошка истраживања*.

Сматрамо да треба посебно истаћи да је Д.Плут својим стручним и истраживачким ангажманом допринела унапређивању квалитета нове генерације основношколских уџбеника. Она је окупила тим који је пет година истраживачки пратио нове уџбенике и кроз стални консултантски рад утицао на побољшавање њиховог квалитета. У оквиру тог ангажмана Д. Плут је покренула сарадњу са Савезом учитеља и са појединим издавачким кућама које се баве издавањем образовне литературе (како уџбеника тако и приручника за наставнике).

Уреднички рад

Од 2002. године Д. Плут је као уредник учествовала у припреми шест монографија Института за психологију. У четири публикације је учествовала као технички уредник, док је у две имала улогу научног уредника (окупила је ауторски тим, поставила оквир за рад и руководила процесом припремања публикације). Од 2010.г. је заменик главног уредника часописа *Психолошка истраживања*.

Сумарна оцена Комисије о укупном научном опусу др Дијане Плут и предлог Комисије

На основу квантитативних и квалитативних показатеља о научној продукцији и професионалним активностима др Дијане Плут, закључујемо да се ради о посвећеном, креативном и продуктивном аутору који се компетентно и одговорно бави одабраним кругом проблема.

Према критеријумима Министарства просвете и науке, др Дијана Плут је од избора у звање научног сарадника испунила све формалне услове које је Министарство просвете и науке прописало за звање **вишег научног сарадника**. У периоду од последњег избора у звање (2002) др Дијана Плут има укупно **90,5** бодова и то у следећим категоријама: М14 (**8** бодова), М23 (**4**), М24 (**24**), М34 (**2,5**), М41 (**7**), М42 (**10**), М44 (**16**), М45 (**1,5**), М52 (**2**), М53 (**1**), М62 (**2**), М63 (**2**) и М64 (**10,5**). У Правилнику Министарства просвете и науке за звање ВИШИ НАУЧНИ САРАДНИК захтева се, укупно 70 бодова.

Др Дијана Плут задовољава критеријуме из Правилника и када се процена врши према задатим категоријама радова.

Процена првој наведеној листи у Правилнику, за избор у звање виши научни сарадник потребно је прикупити 38 бодова из задатих категорија. Дијана Плут има према овом критеријуму **72,5** бодова.

Процена другој наведеној листи у Правилнику, за избор у звање виши научни сарадник потребно је прикупити 28 бодова из задатих категорија. Дијана Плут има према овом критеријуму **53** бода.

Квалитативна анализа радова коју смо у овом Извештају приказали показује да продукција Дијане Плут задовољава и садржинске услове неопходне за звање виши научни сарадник. Кандидаткиња је објавила једну самосталну монографију коју по иновативности идеја и утицају који је извршила без дилеме можемо сматрати истакнутом монографијом националног значаја. Радови Дијане Плут задовољавају

све критеријуме квалитетне научне продукције. Њена научна продукција је и теоријски и практично релевантна. Отуда није изненађење што је и стручна продукција кандидаткиње богата колико и њена научна продукција. Овакво преплитање научног и стручног (јавног, акционог) ангажмана сматрамо веома прихватљивом оријентацијом за истраживача који делује у једној примењеној дисциплини психологије. Психологија образовања, којом се у последњих десетак година бави Д. Плут је примењена област психологије и отуда је често тешко повући границу између чисто научне и стручне продукције. Д. Плут је тај проблем решила тако што има у довољним количинама и једне и друге продукције.

Професионални ангажман кандидаткиње је разноврстан и обиман. Учествовала је на пројектима и руководила је пројектима. Организовала је научни рад и подржала младе истраживаче где год је могла. Уређивала је научне публикације и научну периодику. Рецензирала је текстове за часописе и научне монографије.

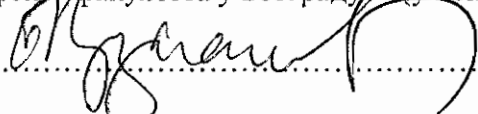
На основу приказане анализе научне, стручне и професионалне продукције др Дијане Плут закључујемо да су испуњени и садржински и формални услови за њен избор у звање **ВИШИ НАУЧНИ САРАДНИК**.

Предлажемо да се Дијана Плут, запослена у Институту за психологију Филозофског факултета у Београду, изабере у звање **ВИШИ НАУЧНИ САРАДНИК**.

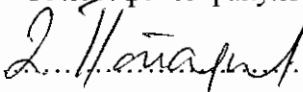
У Београду, 21.05.2012.

КОМИСИЈА

1. проф. др. Бора Кузмановић, редовни професор
Филозофског факултета у Београду (у пензији)

.....

2. проф. др Драган Попадић, редовни професор
Филозофског факултета у Београду

.....

3. проф. др Душанка Лазаревић, редовни професор
Факултета спорта и физичког васпитања у Београду

.....
